

[Aidt.]

blive ved at give Byggegrunde til Boliger uden samtidig at sikre sig saadanne Institutioner. Samme Ændringsforslags Stk. 2 maa jeg derimod, hvad angaar første Del, gaa imod. Det her anførte henhører, saa vidt jeg kan se, under Bygningslovgivningen, og som det er formuleret her, har det en for ubestemt Karakter. Det maa ikke være saadan, at Bygningsmyndighederne, inden de giver Byggetilladelse, først skal forespørge Indenrigsministeren, om det frie Areal er tilstrækkelig stort. Derimod vil en Pligt til at indrette Børneinstitutioner være virkningsløse, hvis der ikke er Sikkerhed for, at de fornødne Midler til Driften er til Stede, og for at præcisere dette Standpunkt har jeg stillet Underændringsforslag Nr. 2. Det samme Ændringsforslags Stk. 3 kan jeg anbefale. Stk. 4 definerer de moderne Bekvemmeligheder, og saadanne bør der ogsaa være. Dog finder jeg, at Tilstedeværelsen af Badekar ikke er nødvendig, naar der findes Brusebad, ligesom Bøgetræs-Lamelgulve eller Gulve af tilsvarende Kvalitet ikke bør kræves i en Lov. Jeg stiller derfor Underændringsforslagene Nr. 3 og 4.

Ændringsforslag Nr. 14 kan ikke anbefales, idet der maa være en lille Selvrisiko her, 3—5 pCt.

Ændringsforslag Nr. 17 vil jeg meget anbefale, idet jeg henviser til, hvad jeg i mit Indlæg under Lovforslagets første Behandling har fremført angaaende Opførelse af billige Beboelseshuse for den mindstbemidlede Del af Befolkningen. En saadan udpræget Opdeling i forskelligartede Menneskegrupper, bedømt efter deres økonomiske Evne til at betale Husleje og derfor hensat i særlig billige Huse, som enhver ved er beregnet paa økonomiske Undermaalere, strider stærkt mod enhver Fortolkning af Demokrati. Der er her Tale om Mennesker, som utvivlsomt i særlig Grad har Behov for moralsk og økonomisk Bistand. Disse Mennesker skal tværtimod have Mulighed for at være sammen med andre, noget bedre stillede Mennesker og derved lære at forstaa, hvilken Betydning det kan have for et Menneske, for en Familie, at bo i ordentlige og sunde Omgivelser. I mange Tilfælde drejer det sig maaske om Familier, som er tvunget til at fraflytte eller frivilligt fraflytter et saneringsmodent Kvarter. Betydningen af at bo i et blandet Kvarter, hvor en social Ensartethed ikke er dominerende, maa ikke underkendes. Jeg er klar over, at der findes Familier, som har en særlig Hjælp behov,

men hverken Flertallets Forslag eller Mindretallets Forslag tager tilstrækkeligt Hensyn til disse Familiers menneskelige Værdighed, og jeg kan kun beklage, at Spørgsmaalet ikke, hverken i Flertals- eller Mindretalsforslaget, er løst paa en fuldt tilfredsstillende Maade.

§§ 14—16 bør absolut udgaa af denne Lov.

Ændringsforslag Nr. 18 er en Konsekvens af Nr. 17 og kan anbefales.

Ændringsforslag Nr. 19 er en formel Ændring, som jeg ikke kan støtte, hvorimod Ændringsforslag Nr. 20 har min fulde Tilslutning.

Ændringsforslag Nr. 21 er ligeledes en Konsekvens af Ændringsforslag Nr. 17 og kan anbefales sammen med Ændringsforslagene Nr. 22, 23 og 24.

Til Ændringsforslag Nr. 26 stiller jeg Underændringsforslag Nr. 5, idet jeg anser den mest nødvendige Ændring for at være, at Ordene: „filantropisk Virksomhed“ udgaar som Konsekvens af min Stilling til §§ 14—16.

Ændringsforslag Nr. 29 falder jo bort, hvis, hvad man maa haabe, Ændringsforslag Nr. 28 vedtages.

Ændringsforslag Nr. 31 gaar jeg imod, da jeg som tidligere nævnt er imod Begrebet „mindstbemidlede Personer“.

Til Ændringsforslag Nr. 34 stiller jeg Underændringsforslagene Nr. 6 og 7 om, at Stk. 2, 1ste Punktum, udgaar, og at Ordene: „baade for den mindrebemidlede og den mindstbemidlede Person med børnerig Familie“ udgaar.

Til Ændringsforslag Nr. 35 stiller jeg Underændringsforslag Nr. 8. Naar det foreslaas, at Forsørgere med 2 Børn skal ind under de samme Regler, er det naturligt, at § 34 udgaar, og at der i Stedet indføjes en Bestemmelse om særlig Støtte til enlig stillede Forsørgere. Jeg mener imidlertid, at den Form, som Mindretallets Forslag har, er uheldig, idet den f. Eks. kan medføre, at enlig stillede Forsørgere med 7 eller flere Børn skulde kunne faa Huslejen nedsat med 105 pCt. Jeg mener, at det yderligere Behov for Støtte, som enlig stillede har, er nogenlunde uafhængigt af Børnetallet, og foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 8, at Satserne for de enlig stillede Forsørgere forhøjes med 10 pCt. af Boligafgiften eller Lejen.

Dermed har jeg ogsaa taget Stilling til Ændringsforslag Nr. 36.

De Spørgsmaal, der tages op i Ændringsforslag Nr. 40, er saa vanskelige, at de maa undersøges nøjere. Jeg vil derfor